

Les 2

Israël en de Gemeente,

De Bijbel maakt onderscheid tussen **drie groepen mensen**, die elk hun eigen plaats in de raadsbesluiten, de plannen van God in nemen. (1 Korinthe 10:32) Wanneer wij alle beloften, profetieën en verantwoordelijkheden zondermeer toepassen op alle mensen zien wij Gods' orde en Zijn heilsplan uit het oog. Wanneer wij niet duidelijk onderscheid maken tussen bepaalde zaken, grootheden in de Bijbel, raken wij hopeloos in de war wanneer wij het Woord van de Here God willen verklaren. Uit de volgende teksten blijkt dat de Bijbel duidelijk onderscheid maakt t.o.v. Joden, Heidenen en Christenen. In de volgende teksten komt dit duidelijk naar voren:

De Jood.

Romeinen 9:4-5	“Zijn Israëlieten”
Romeinen 3:1-2	“de Jood”
Johannes 4:22	“der Joden”

De Heiden.

Efeze 2: 11-12	“Heidenen”
Efeze 4: 17-18	“andere Heidenen”
Marcus 7: 27-28	“Honden”

De Gemeente van Christus.

Efeze 1:22-23	“de Gemeente”
Efeze 5:29-33	“de Gemeente”
Handelingen 2:41-47	“ontstaan van de gemeente”

Een vergelijking tussen de volgende Schriftplaatsen laat ons een opvallend contrast zien tussen **Israël** en de **Gemeente**. Het verschil tussen o.a. de belofte, de dienst, de roeping en de toekomst. Als eerste vinden wij een tegenstelling in de **tweevoudige** belofte aan Abraham, wij lezen in het Woord van een aards en een hemels zaad.

Genesis 13:16	(Israël) “als het stof der aarde”
Genesis 15:5	(Gemeente) “als de sterren”

De tegenstelling tussen de roeping van **Israël** en de **Gemeente** is heel duidelijk. Israël is geroepen tot een aardse erfenis en de Gemeente tot een hemelse. Geloof en gehoorzaamheid van Israël werden beloond met aardse grootheid, zegeningen en macht. Als de Gemeente getrouw is zal ze **hemelse rijkdom ontvangen** en op aarde vervolging, armoede en haat. Vergelijk:

Israël:	Deuteronomium 28:13	“De Heer zal u stellen tot een hoofd”
	Genesis 24:35	“Vee, zilver en goud”
	Genesis 12:1-2	“een groot volk”
	Deuteronomium 28:8	“de Here zal u zegen gebieden”
	Deuteronomium 28:13	“tot een hoofd maken”

<u>Gemeente.</u>	Jacobus 2:5	“arm in de wereld”
	Mattheus 8:20	“geen plaats om het hoofd neer te leggen”
	Filipenzen 3: 20	“burgerschap in de hemelen”
	Lucas 18:22	“een schat in de hemel”
	1 Korinthe 4:11-13	“uitvaagsel in de wereld geworden”

Verder zien wij het verschil ook in de gedragsregels voor:

<u>Israël</u>	Deuteronomium 7:1-2	“geen genade verlenen”
<u>De gemeente</u>	Mattheus 5:44	“Hebt uw vijanden lief”
	1 Korinthe 4: 12-13	“gescholden, toch zegenen”

Plaats van aanbidding.

Israël kon en mocht maar op één plaats aanbidden. Het was zelfs zo dat Israël de Here God alleen maar kon benaderen doormiddel van de dienst van een priester.

De gemeente aanbidt, waar twee of drie vergaderd zijn. De gemeente heeft de vrijmoedigheid het heilige der heiligen binnen te gaan **want al haar leden zijn priesters.**

Ter vergelijking:

<u>Israël</u>	Leviticus 17:8-9	“tot de deur en niet verder”
	Lucas 1:10	“volk staat buiten”
	Numeri 3: 10	“alleen priesters”
<u>Gemeente.</u>	Mattheus 18: 20	“Waar twee of drie in Mijn naam”
	Hebreeën 10:19-20	“Vrijmoedigheid”
	1 Petrus 2:5	“alle gelovigen zijn priesters”

In de profetieën over de toekomst van Israël en de Gemeente worden de verschillen wel héél duidelijk gezien. De Gemeente zal van de aarde worden weggenomen en Israël zal grote (herstelde) aardse macht en heerlijkheid ontvangen;

De toekomst voor Israël:

Jesaja 11:11-12	“om zijn volk te herstellen”
Jeremia 23:7-8	“ze zullen op eigen grond wonen”
Jeremia 30:3	“ze zullen het land bezitten”
Lucas 1:32	“ze zullen het land bezitten”
Handelingen 15:14-16	“vervallen hut van David opbouwen”
Romeinen 11:1-5	“God heeft Zijn volk niet verstoten”
Romeinen 11: 24-26	“Gans Israël zal behouden worden”

Toekomst van de Gemeente.

1 Thessalonicenzen 4: 16-17	“eeuwig met de Heer”
Johannes 14:1-3	“hemelse heerlijkheid”
1 Johannes 3:2	“Hem gelijk zullen zijn”
Openbaring 20:6	“als koningen en priesters met Hem heersen”